

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Το ανά χείρας βιβλίο αποτυπώνει την επίπονη πορεία και τα πορίσματα μιας επιστημονικής διαδρομής, η οποία είχε ως βασικό της στόχο να ανιχνεύσει τους ιδεολογικούς προσανατολισμούς των παιδικών περιοδικών με σημείο αναφοράς την εθνική ιδέα, όπως αυτή προβάλλεται στο ελληνικό κυρίαρχο εθνικό αφήγημα. Με αυτό το σκεπτικό επιλέχθηκαν ως αντικείμενο διερεύνησης δύο παιδικά περιοδικά που κυκλοφορούσαν την περίοδο των Βαλκανικών Πολέμων, μια εποχή με πολύ έντονο εθνικό φορτίο, ο «Παιδικός Αστήρ» και ο «Ελληνόπαις», τα οποία μελετήθηκαν συστηματικά και συγκριτικά μεταξύ τους υπό τη συγκεκριμένη ιδεολογική προοπτική. Πρόκειται αναμφίβολα για ένα επίπονο και ιδιαίτερα κοπιώδες εγχείρημα, το οποίο όμως δίνει συγχρόνως την ευκαιρία, αλλά και την ικανοποίηση, σε όποιον πάρει την απόφαση να το επιχειρήσει, να μνηθεί στον κόσμο της έρευνας, να ανακαλύψει και να επεξεργαστεί νέα δεδομένα, να διευρύνει τους πνευματικούς του ορίζοντες, αλλά και να συμβάλει στη σχετική με το ερευνητικό του αντικείμενο επιστημονική συζήτηση. Όσο δύσκολη κι αν είναι, λοιπόν, η πορεία αυτή, άλλο τόσο είναι εποικοδομητική και προσφέρει διανοητική ευχαρίστηση.

Η συγγραφή του βιβλίου βασίστηκε στη διδακτορική μου διατριβή την οποία υπέβαλα σε περαιτέρω επεξεργασία πριν την παραδώσω στην κρίση των αναγνωστών, πιστεύοντας ότι η μελέτη δεν απευθύνεται αποκλειστικά στους επιστημονικούς κύκλους, αλλά ενδιαφέρει συγχρόνως το ευρύτερο κοινό.

Ένα τόσο δύσκολο έργο δεν μπορεί να το φέρει κανείς εις πέρας μόνος του χωρίς βοήθεια και υποστήριξη. Θα ήθελα, λοιπόν, να ευχαριστήσω θερμά την επιβλέπουσα της διατριβής μου αναπληρώτρια καθηγήτρια κ. Ελπίδα Βόγλη για την πολύτιμη συνδρομή της στην επίτευξη του εγχειρήματος, τον αναπληρωτή καθηγητή κ. Άγγελο Παληκίδη και την επίκουρη καθηγήτρια κ. Αθηνά Συριάτου για τις σημαντικές επισημάνσεις τους, τον καθηγητή κ. Εμμανουήλ Βαρβούνη, τον αναπληρωτή καθηγητή κ. Γεώργιο Τσιγάρα, την αναπληρώτρια καθηγήτρια κ. Αικατερίνη Μάρκου και την επίκουρη καθηγήτρια κ. Παναγιώτα Τζιβάρα για τη μεγάλη προθυμία τους να θέσουν στη διάθεσή μου τις γνώσεις τους. Τέλος, θερμές ευχαριστίες οφείλω στη σύζυγό μου Ελεονώρα, γιατί ήταν συνεχώς δίπλα μου, πάντα πρόθυμη να μοιραστεί τις αγωνίες και τους προβληματισμούς μου και να μου προσφέρει συναισθηματική υποστήριξη.